Anul al 63-lea
6 PAGINI

200 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.461/939.

Nr. 136 Miercuri 19 Iunie 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

CONTRIBUŢIA FEDERAŢIEI SINDICALE MONDIALE LA CONSOLIDAREA PĂCII

Este desigur vrednic de subliniat că pe cînd miniştrii de externe încearcă să stabilească la Paris o pace dreaptă, diferitele categorii de muncitori din lumea întreagă, reprezentate de Federaţia Sindicală Mondială, încearcă, la Moscova, să le ajute sforţările ca această pace, atât de mult dorită, să devină cât mai curând o realitate. Înfiinţată acum 17 luni, Federaţia Sindicală Mondială a reuşit să înfrunte scepticismul, să înlăture obstacolele puse înainte de adversari şi să fie reprezentată astăzi în Comitetul executiv nu numai de cele cinci mari puteri, dar de alte treizeci şi cinci de popoare. Ne putem da seama, după cele două sângeroase experienţe prin care a trecut omenirea, de cuvântul hotărător pentru pace pe care-l poate avea solidaritatea milioanelor de muncitori sindicalizaţi. Prezenţa Federaţiei sindicale mondiale în O.N.U. devine o necesitate din ce în ce mai evidentă, pe măsură ce problemele păcii întâmpină dificultăţi în rezolvare.

Pe ordinea de zi, punctul principal al discuţiilor îl constituie, aşa cum era şi de aşteptat, problema lichidării fascismului, duşmanul numărul unu al păcii.

In această privinţă, anchetele întreprinse în diferite ţări, din iniţiativa Federaţiei sindicale mondiale, sunt deosebit de importante. Într'adevăr, s'a constatat că, după înfrângerea armatelor fasciste, spiritul acestei periculoase ideologii continuă să provoace şi să agite. In Germania, de pildă, lipsa unei reprezentanţe serioase sindicale în comisia de control face ca un mare număr de directori, ingineri şi tehnicieni hitlerişti sau cu simpatii vădite pentru hitlerism să se strecoare în întreprinderile de seamă din unele zone de ocupaţie. In aceste condiţiuni, unitatea sindicală suferă şi dezbinările nu pot folosi decât provocatorilor. Tot aşa, comisiunea delegată în Grecia, formată de Anglia, Rusia şi Franţa, a constatat acolo o teroare deslănţuită în special împotriva unităţii sindicale.

Poziţiile sunt, aşa dar, bine definite: acei care vor războiul, caută să împiedice, prin tot felul de mijloace, realizarea unităţii sindicale; dimpotrivă oamenii conştienţi îşi dau seama că unirea tuturor forţelor muncitoare e singura care poate garanta pacea. Astăzi oamenii ştiu prea bine că două războaie au fost posibile tocmai pentru că unitatea sindicală n'a putut fi realizată; ei vor să salveze acum, odată cu rodul muncii lor, civilizaţia.

AL. DIMITRIU-PĂUŞEŞTI

DECLARAŢIILE D-LUI GH. TĂTĂRESCU ASUPRA POLITICII NOASTRE EXTERNE

D. Gh. Tătărescu, vice-preşedinte al Consiliului de miniştri şi ministru al afacerilor externe, a făcut ziarului „La Suisse" din Berna, următoarele declaraţiuni asupra politicei noastre externe:

„Baza politicei noastre externe este următoarea: amiciţie şi colaborare în toate domeniile cu U. R. S. S., marea şi puternica noastră vecină dela Răsărit. Dar această politică nu trebue să ne izoleze, deci România înţelege să revină la sistemul său de amiciţie cu democraţiile occidentale. Ea vrea să reînoiască legăturile cele mai strânse cu Franţa, ţara cu care România este unită prin sentimente şi prin cultură. Politica de consolidare a păcii este deasemenea un ţel al României: din acest motiv, ea vrea să menţină raporturi amicale cu Cehoslavacia, Polonia, Bulgaria şi Iugoslavia, adică cu vecinii săi imediaţi, ceeace nu înlătură, evident, prietenia cu celelalte state. Pacea şi colaborarea cu toate democraţiile lumii. Iată ideea pe care o susţinem în materie de politică externă".

COLABORAREA CU U.R.S.S.

„Politica de colaborare cu U. R. S. S. a dat rezultate fericite. Mulţumită Uniunii Sovietice, România a putut depăşi, în acest an, o gravă criză economică şi a putut înlătura spectrul foametei. U. R. S. S. a consimţit să colaboreze la redresarea economică a României aducând ca aport, în diferite domenii, capitalurile şi materialul său.

Aş vrea să insist asupra unui punct: această colaborare se face în cadrul economiei capitaliste. Astfel, toate legendele după cari U.R.S.S. ar vrea să realizeze un program de comunizare a lumii, sunt desminţite prin fapte precise. Principiul coexistenţei a două sisteme este confirmat de realităţi".

ROMÂNIA ÎN CADRUL ORGANIZAŢIEI NAŢIUNILOR UNITE

„România aşteaptă cu nerăbdare semnarea tratatului de pace; ea doreşte în chip arzător să intre în Organizaţia Naţiunilor Unite. Am fost de totdeauna partizanii securităţii colective şi suntem convinşi de multă vreme că securitatea este indivizibilă.

Credem de asemenea că noul organism internaţional trebue să aibă în serviciul său o forţă prin care să-şi impună voinţa şi hotărârile. Viciul societăţii Naţiunilor stătea tocmai în faptul că nu avea la dispoziţia sa o asemenea forţă pentru a face să se respecte dreptul.

Credem că micile naţiuni, ca şi marile naţiuni, trebue să fie tratate pe picior de perfectă egalitate. Credem că acorduri regionale încheiate în cadrul principiilor Naţiunilor Unite ar putea constitui un element de consolidare pentru toate ţările. Credem deasemenea că un organism al Naţiunilor Unite care ar controla producţia mondială ar fi binefăcător pentru toate naţiunile. Credem în sfârşit, că ridicarea claselor muncitoare, respectul demnităţii umane şi realizarea justiţiei sociale trebue să fie mereu prezente în spiritul naţiunilor care participă la Organizaţia Naţiunilor Unite. In acest spirit, poporul nostru aspiră să-şi aducă modesta sa contribuţie la activitatea Organizaţiei Naţiunilor Unite".

DUPĂ ZECE ANI
MAXIM GORKI

Uniunea Sovietică şi lumea întreagă prăznuesc astăzi a zecea aniversare a morţii lui Maxim Gorki, marele scriitor rus intrat încă din timpul vieţii în literatura universală.

Rămas fără mamă la 4 ani şi fără tată la 9 ani, Gorki, — deprins de-un bunic doar să silabisească Scriptura — s'a trezit de copil aruncat în lupta vieţii. A fost de toate: „băiat" într'o prăvălie de încălţăminte, zugrav, ajutor de bucătar pe-un vapor, brutar, impiegat la căile ferate, hamal, lucrător... Şi-a cercat norocul în multe oraşe şi'n multe provincii — mai ales în ţinuturile de Sud.

A cunoscut viaţa pînă în adîncurile ei, în special viaţa lumii muncitoare — cu care s'a identificat. In scrisul său vibrează această viaţă, redată vioiu, într'o formă nouă şi originală.

La noi Gorki e cunoscut mai mult după piesa „Azilul de noapte" şi după o serie de nuvele din viaţa vagabonzilor, a „foştilor oameni". Plecând dela aceste opere, un critic rus a putut face greşala de a-l prezenta pe Gorki doar ca un apologet al... beţiei!?

In „Azilul de noapte" Gorki a trecut în revistă victimele unui regim — aducerea acestei lumi pe scenă avînd un caracter revoluţionar, nu şi personagiile de pe scenă — descompuse sufleteşte, şi care nu mai au puterea să-şi concentreze energiile şi să înceapă o luptă. Bătrînul Luca mîngîe toate durerile; de-aceia el a fost luat de publicul rominesc drept purtătorul de cuvînt al autorului. Gorki însă îl divulgă într'un interview ca pe un escroc consolator: omul comod, căruia-i place să bea ceai numai din ceainicul său de alamă — şi care, ca să nu fie tulburat din tihna lui, povăţuieşte pe oameni să nu se plîngă de nimic.

Piesa aceasta, pusă în scenă de Stanislavski, — care s'a documentat descinzînd noaptea cu toată trupa într'un adevărat azil de noapte din Moscova, — a avut un succes enorm. Gorki a devenit scriitorul la modă.

Dar el n'a fost numai pictorul vieţii vagabonzilor, ci a înfăţişat — în tablourile lui — toată societatea ruseasă.

Acel care a suferit cruzimi şi umilinţi din partea exploatatorilor, a redat ca nimeni altul ura împotriva lor ca şi dorul de libertate a clasei de jos. El a zugrăvit în colori întunecate pe micul burghez mucegăit din fundul provinciei, care moare de plictiseală într'un traiu îndestulat, dar lipsit de orizont. De-asemeni Gorki face portretul intelectualului parazit, încîntat de sine, — reprezentant al nobilimii sau pur şi simplu un declasat, — punîndu-i împotrivă pe intelectualul-ţăran, care (după ce-a eşit din „groapa" întunecoasă a norodului) caută să arunce lumină asupra vieţii fraţilor săi, sursă de nebănuite energii sufleteşti.

Şi alţi scriitori ruşi s'au ocupat de popor, dar ei — venind de cele mai multe ori din tabăra nobililor — îşi păstrau mentalitatea şi concepţiile lor în noua lume descrisă. Gorki este primul scriitor proletar care a zugrăvit masele, şi care — chiar cînd zugrăvea şi alte păturI sociale — rămînea tot proletar.

Opera lui Gorki este realizată cu o artă desăvîrşită. Totul freamătă de viaţă. Lumea lui este încadrată în natură, care nu se bucură de-o adoraţie panteistică. Natura, — cu grandioasele ei spectacole: furtuna, viscolul... pe mare ori în stepă, — îl tulbură pe om pînă în adîncul sufletului, purtîndu-i gîndurile într'o parte sau în alta.

Limba şi stilul sînt numai culoare, armonie... La început, e drept, urechile unor critici de salon au fost jignite de unele expresii prea populare. Încetul cu încetul, savoarea lor n'a mai întâmpinat nici o obiecţie.

Atît ca artist, cît şi ca publicist — Gorki a avut un mare rol în dărîmarea ţarismului, prin zugrăvirea plastică a ţuturor păcatelor vechiului regim şi prin stimularea entuziasmului în lupta de eliberare. Dar el a ajutat şi la construirea noii lumi.

In congresul scriitorilor sovietici, ţinut nu mult înainte de moartea sa, Gorki îşi stimula colegii să dea mai multă atenţie aspectelor nouă ale realităţii ruseşti.

Nici natura nu este acum la noi aceiaşi, — le spunea în rezumat Gorki. Lanurile imense de astăzi — cît vezi cu ochii — n'au fost cunoscute de înaintaşii noştri. Voi trebue să le cîntaţi poezia nouă. — Apoi copilul şi femeia au căpătat un alt loc — de frunte — în lumea sovietică. Scriitorii trebue să le dea mai multă atenţie şi să creeze opere de artă, care să reflecte noile condiţii de viaţă.

Gorki se identificase cu regimul sovietic. De-aceia în ziua înmormîntării, Molotov i-a putut spune la căpătîiu: „O parte din viaţa noastră se duce pentru totdeauna în trecut"...

M. SEVASTOS

CONGRESUL PE ŢARĂ AL SINDICATELOR PROFESORILOR UNIVERSITARI ŞI SECUNDARI
Declaraţiile d-lui ministru Ştefan Voitec

Duminică dimineaţă, în amfiteatrul Academiei de Inalte Studii Comerciale s'a ţinut congresul pe ţară al sindicatelor profesorilor universitari şi secundari, în vederea alcătuirii unei Uniuni, afiliată la C. G. M.

Au participat d-nii: Ştefan Voitec, ministrul educaţiei naţionale, prof. Nicolau, ministrul asigurărilor sociale, Lotar Rădăceanu, ministrul muncii, prof. Parhon, S. Oeriu, Al. Rosetti, rectorul universităţii din Bucureşti, prof. A. Potop, subsecretar de stat, Chivu Stoica şi Stroia Gheorghe, vicepreşedinţi la C. G. M., prof. Oţetea, rectorul universităţii din Iaşi, prof. I. V. Nicolescu, prof. D. R. Ioaniţescu, prof Mihail Cruceanu, preşed. Sindic. prof. secundari, Niculescu din direcţia culturală din ministerul informaţiilor, Al. Sencovici, secretar general C. G. M., Victor Brătfăleanu, M. Dragomirescu, A. Şerban, dela C.G.M., etc.

DESCHIDEREA CONGRESULUI

D. prof. Parhon, deschizând congresul, arată că nu există muncitori intelectuali de o parte şi muncitori cu braţele. Toţi muncitorii cu braţele şi cu mintea trebue să fie uniţi în sânul C.G.M., pentru ca astfel să lupte pentru ridicarea materială şi spirituală a ţării.

Se dă apoi cetire prezidium-ului de onoare, format din d-nii: Saillant, secretarul Federaţiei Mondiale Sindicale, Gh. Apostol, preşedintele C.G.M., Ştefan Voitec, ministrul E. N., dr. Bagdasar, ministrul sănătăţii, prof. P. Constantinescu-Iaşi, ministrul informaţiilor, prof. T. Ionescu, ministrul minelor, prof. Nicolau, ministrul asig. sociale, prof. Lucreţiu Pătrăşcanu, ministrul justiţiei, Lotar Rădăceanu, ministrul muncii, prof. M. Ralea, ministrul artelor, S. Oeriu, prof. Potop, prof. Traian Săvulescu, prof. Vlădescu Răcoasa, ministrul naţionalităţilor şi prof. Alex. Rosetti, rectorul universităţii din Bucureşti.

Prezidiumul activ: prof. Parhon, prof. Bărbulescu, prof. Miron Niculescu, prof. Stihi, Tib. Ionescu, P. Mirescu, I. V. Nicolescu, A. Kreidler, Drăgoescu, A. Dimitriu, M. Cruceanu, Agopian, întregul comitet executiv al C.G.M.-ului şi comisia de organizare a congresului.

CUVANTARILE

D. prof. Nicolau, ministrul asigurărilor sociale, luând cuvântul, spune că nădejdea democratizării ţării noastre stă în profesorat, el grăbind democratizarea. Elementele de elită trebuesc puse în valoare. Astăzi se contopesc într'un singur corp membrii învăţ. universitar cu cei din înv. secundar. Va trebui să vină alături şi cei din învăţământul primar.

D. Chivu Stoica, după ce salută congresul în numele C.G.M.-ului, îşi exprimă bucuria că profesorimea se încadrează în mişcarea sindicală şi aceasta înseamnă o cotitură mare în viaţa politică şi economică a ţării. D-sa arată că C.G.M.-ul este alături de această iniţiativă pe care o sprijină şi încheie urând congresului o reuşită deplină.

D. S. Oeriu, preşed. comisiei de legătură cu Comisia Aliată de Control, arată lupta ce s'a dat pentru sindicalizarea funcţionarilor. Astăzi vine alături de C.G.M. şi profesorimea. Avem datoria — a spus d-sa — ca împreună cu C.G.M., să facem ca învăţământul primar să nu mai fie o ficţiune ca în trecut. Trebue ca laboratoarele universităţilor să fie bine înzestrate, să ne apropiem de elevi de părinţii lor, să îndepărtăm pe aceţ dascăli care propovăduesc ura de rasă. Guvernul sprijină pe studenţii meritoşi. In încheere d-sa cere lupta hotărîtă pentru ridicarea nivelului material şi spiritual al profesorimii de toate gradele.

D. C. Spineanu, vorbind în numele celor 20 de Uniuni sindicale, salută congresul şi spune că păşind la alcătuirea Uniunii de profesori secundari şi universitari, se desăvârşeşte opera organizatorică a muncitorilor intelectuali.

Cuvântul d-lui Ştefan Voitec, ministrul educaţiei naţionale

D. Ştefan Voitec, ministrul educaţiei naţionale, luând cuvântul, arată că atât în calitate de ministru aţ educaţiei cât şi ca vechi luptător pentru drepturile salariaţilor manuali şi intelectuali, are o mare satisfacţie văzând că şi profesorii trec cu hotărâre la organizare sindicală, alături cu muncitorimea din fabrici şi uzine.

D-sa arată apoi importanţa mişcării sindicale din punct de vedere aţ activităţii creatoare, în toate ţările, azi un instrument fecund de ridicare morală şi materială a naţiunilor.. Această activitate a fost reluată şi la noi şi aceasta n'ar fi fost cu putinţă dacă n'ar fi fost doborât regimul de dictatură, precum şi regimurile oligarhice, regimul partidelor care au împiedicat organizarea în mişcări profesionale cu caracter sindicalist.

Fără îndoială că intelectualii încadraţi în sindicate şi-au îmbunătăţit sumţitor soarta. Aceste sindicate însă au dovedit că sunt un factor de cea mai înaltă autoritate în lupta cetăţenească pentru drepturile omului, pentru sdrobirea fascismului şi pentru pacea între popoare.

D-sa evocă apoi strădaniile unor profesori ca dr. Parhon, Constantinescu-Iaşi, Mihail Carp, Sterie Diamandi şi alţii care, în plin regim oligarhic, au ridicat steagul sindicalizării corpului didactic. Astăzi însă, guvernul dr. Petru Groza şi ministerul educaţiei naţionale privesc cu adâncă simpatie organizarea întregului corp didactic, în care văd un element de colaborare pentru înnălţarea nouei şcoli româneşti şi pentru o cât mai adâncă democratizare a ei.

Noua democraţie naţională este o chezăşie că România nu se va mai întoarce la regimurile dictatoriale şi oligarhice şi pseudodemocratice care au ţinut marea majoritate a naţiunii în mizerie şi incultură şi care ne-au împins la un război nenorocit şi nu va îngădui ca şcoala să fie din nou focar de infecţie, de dezordini şi provocări.

Vorbind despre dezordinele dela Cluj şi Timişoara, d. ministru Voitec le infierează cu asprime, arătând că s'au luat aspre măsuri, mergând la exmatricularea tulburătorilor ordinei, sesizând şi comisia de epurăţie a profesorilor care s'au compromis în regimurile de dictatură.

Noi — spune d-sa — guvern şi

(Continuare în pag. 2-a)

MARIA ANTONESCU VA FI JUDECATĂ DE CURTEA MARŢIALĂ

După cercetările preliminarii întreprinse în afacerea Patronajului şi a anexelor, Tribunalul poporului şi-a declinat competenţa judecării Mariei Antonescu, trimiţând dosarul cauzei ei, Curţii Marţiale a. c. 2 A.

D. col. Gregorian, prim procuror al acestei Curţi, a lansat mandat de arestare împotriva Mariei Antonescu. Intrucât aceasta este suferindă, nu a fost încarcerată la închisoarea din str. Uranus ci a fost internată sub pază la spitalul Colentina.

Azi dosarul va fi repartizat unui cabinet de instrucţie care va începe de îndată cercetările.

O declaraţie a partidului comunist britanic

Londra 17 (Rador). — **Partidul comunist britanic a anunţat Luni o modificare considerabilă a politicei lui de până acuma, publicând în acest scop o declaraţie vehementă a comitetului executiv în care acesta se plânge de „campania nemaipomenită de calomnii împotriva comuniştilor din ţară şi din străinătate".**

Declaraţia ce urmează după respingerea de către partidul laburist a cererii de afiliere a partidului comunist arată limpede că pentru prima dată comuniştii englezi vor ataca acum politica internă a guvernului laburist britanic.

Paralel cu această, ei vor proceda la o intensificare a criticei faţă de politica externă a guvernului.

Până acum, deşi au criticat politica externă a d-lui Bevin, comuniştii britanici au sprijinit condiţional politica internă a laburiştilor.

In declaraţie se spune: „Antagonismul faţă de comunism şi dependenţa de capitalism nord-american în loc de amiciţia cu Uniunea Sovietică şi cu ţările democratice din Europa nu poate rezulta decât în trădarea programului de progres social pentru care ţara a votat în alegerile generale. Depe acum, ca urmare a politicei externe a guvernului a devenit posibilitate o completă prăbuşire a unităţii aliate şi pericolele unui nou război au devenit vizibile tuturor.

Partidul comunist îşi ia angajamentul să strângă laolaltă poporul pentru a obliga guvernul să-şi modifice actuala sa politică externă, înainte de a fi prea târziu.

Partidul comunist va lupta pentru unitatea Marilor Trei, amiciţia dintre Anglia, Uniunea Sovietică şi Europa democratică şi se va opune politicei de a împinge pe englezi alături de capitalismul nordamerican".

Declaraţia continuă: „Multe aspecte ale politicei interne a guvernului pricinuesc multe nedumeriri în această ţară şi sunt rezultatul direct a politicei externe ce este urmărită. Anticomunismul în ţară şi în străinătate duce în mod inevitabil la o sporire a cooperării cu capitalismul şi, în consecinţă, la tot mai mari ştirbiri ale nivelului de trai al oamenilor şi la o abatere dela promisiunile făcute în alegerile generale".

Declaraţia se încheie afirmând că „lupta pentru unitate în Anglia sau pentru unitate internaţională peste graniţă nu a luat sfârşit" şi adresează un apel tuturor lucrătorilor să „vină alături de noi pentru a da tărie acestei lupte împotriva capitalismului şi pentru socialism".

Danemarca cere Schleswigul de sud

Copenhaga, 17 (Rador). — „Danemarca are dreptul şi datoria de a continua lupta milenară pentru frontiera sa din sud", — a declarat primul ministru danez în cursul unei cuvântări în oraşul Schleswig.

Primul ministru nu a mai lăsat nici o îndoială că Danemarca cere Schleswig-ul de sud.

ATACURI EVREEŞTI DE MARE AMPLOARE IN PALESTINA

Ierusalim, 17 (Rador). — **Atacuri evreeşti de mare amploare au fost semnalate Duminică noaptea împotriva podurilor, a căilor ferate şi a drumurilor dela frontieră, mai ales între Palestina şi Transiordania.**

In cursul acestor operaţiuni, doi evrei şi-au găsit moartea, iar mai mulţi au fost ucişi.

Ierusalim, 17 (Rador). — **Podul Allemby, care a fost atacat de un grup de 20 evrei cu arme automate şi bombe, a sărit în aer în partea Palestinei, după o jumătate de oră de luptă.**

Explozia a fost atât de puternică, încât s'a dărâmat postul vecin de control al frontierei, iar clădirea vămii a fost avariată.

Alte poduri au fost deasemeni atacate şi, în parte, avariate.

*

Damasc, 17 (Rador). — **Corespondentul agenţiei „France Presse" comunică:**

Frontierele Palestinei cu Siria şi Egiptul au fost închise, ca urmare a numeroaselor acte de terorism ce au fost comise în ultimele zile.

Podul dintre Samah şi Hamman, lung de 110 metri, a fost distrus şi sunt întrerupte toate comunicaţiile, chiar şi cele telegrafice.

ACORD INTRE TABRIZ ŞI TEHERAN

Teheran, 17 (Rador). — „Ne-am atins ţelul fără a vărsa sânge", — a declarat d. Pişavari, fost prim ministru al Azerbagianului, la postul de radio Tabriz, comentând recentul acord dintre Tabriz şi Teheran.

Şi el a adăuagt: „Guvernul din Teheran a recunoscut limba noastră şi partidul nostru democrat. Suntem siguri că d. Ghavam Sultaneh va continua să facă reforme în Iran".

PLOI BINEFĂCĂTOARE IN TOATĂ ŢARA

Din ştirile oficiale sosite până aseară, rezultă că ploile din ultimele zile au adus o adevărată binefacere în regiunile secetoase şi în altele, unde cantităţile de ploaie au fost minime. A ploat în sfârşit şi în jud. Buzău, unde seceta a ameninţat semănăturile.

Porumbul are o umiditate suficientă, ca să-l desvolte repede.

In unele regiuni porumbul este chiar de o frumuseţe îmbucurătoare, fapt care ar putea să acopere nevoile de grâu din regiunile lipsite.

N'a ploat în Banat şi Oltenia excluzând regiunea Râmnicului, unde a căzut ploae.

La Iaşi a ploat cel mai mult.

★

In cursul zilei de Duminică, ploi uşoare au mai căzut în regiunea de munte a Munteniei şi în Moldova de Nord ca şi în jurul Sighişoarei.

S'au înviorat toate semănăturile.

A. A.

IN MUNŢII CIUCULUI
VIZITÂND ŞANTIERUL CARACĂULUI
Viaductul Caracău va fi dat circulaţiei in curând

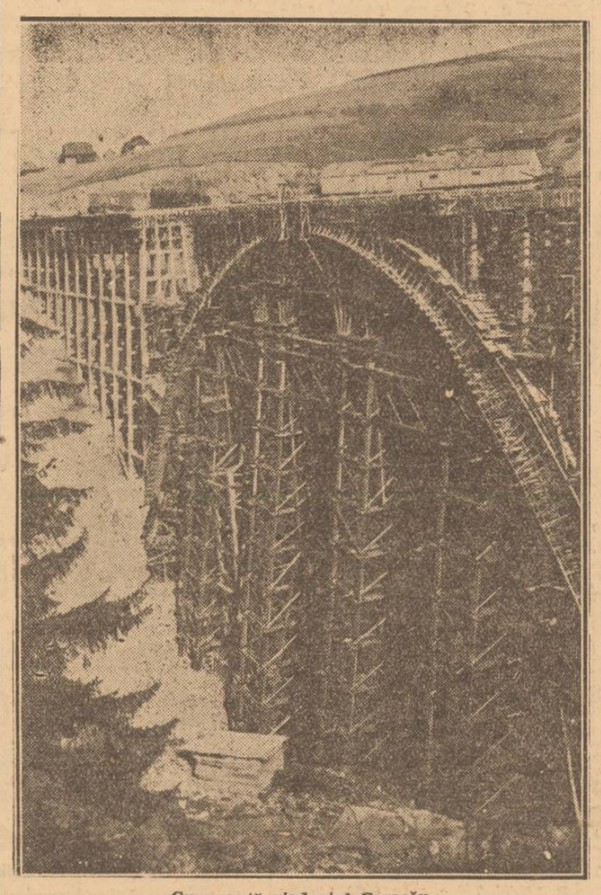

Cum arată viaductul Caracău

S'a remarcat că, în noul mers al trenurilor, valabil dela 1 Iunie a c., s'au pus în circulaţie noui trenuri de călători, directe de mărfuri şi rapide de coletărie, iar orariul plecărilor şi sosirilor trenurilor în Capitală arată o apropiere de vremurile dinainte de război.

Cine cunoaşte, cât de departe, ravagiile suferite de c. f. r. în timpul războiului şi mai ales de către trupele hitleriste în retragere, nu poate să nu fie surprins de rapiditatea cu care această instituţie activează pentru normalizarea circulaţiei.

Mii de vagoane şi sute de locomotive au fost sfărâmate; zeci de tunele, de poduri şi sute de podeţe au fost năruite; multe depouri şi ateliere nimicite, sute de staţii şi clădiri diverse distruse; sute de km. de linii tăiate din câţiva metri în câţiva metri; precum şi sute de mii de instalaţii de ace, telefoane şi telegrafe, aparate centralizatoare, cabluri, etc. nimicite de furia teutonică.

Un haos peste tot, acum doi ani, haos ce nu putea fi înlăturat decât de spiritul organizator şi munca ordonată, asiduă, tradiţională a conducerii Căilor ferate şi a acelei vrednice armate a doua a ţării Datorită acestor factori s'a ajuns la 1 Iunie a. c. — zi remarcabilă — doar la o etapă în acţiunea de reconstrucţie, de prefaceri şi noui înzestrări ale acestui vast instrument circulator — C.F.R. — care întreţine şi garantează, prin transportul oamenilor şi al bunurilor naţionale şi străine, însăşi viaţa ţării şi prosperitatea ei. Etapă, — pentrucă activitatea la c.f.r. continuă în plin, atât pentru noui construcţii (linia Cralova-Roşiori-Bucureşti-Bucureşti-Livezeni, etc.) cât şi pentru refacerea de linii (Ilva Mică-Vatra Dornei şi altele secundare), precum şi tunele, poduri, ateliere, depouri, staţii, instalaţii moderne, etc., toate în măsură să dea putinţă administraţiei căilor ferate să facă faţă noulor comandamente ale vremurilor ce străbatem.

Pentru a fi mai bine cunoscute marelui public aceste realizări de folos obştesc, d. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicaţiilor şi lucrărilor publice, — care cu stăruinţă de zi şi noapte se preocupă şi rezolvă marea problemă a transporturilor — a iniţiat informarea pe teren a ziaristilor acreditaţi pe lângă acest minister şi c.f.r., printr'o serie de constatări la faţa locului a lucrărilor de reparaţie şi noui construcţii în curs de execuţie

IMPORTANŢA VIADUCTULUI CARACĂU. ISTORICUL LUI

In cadrul acestui program de precise şi proprii informaţiuni, am vizitat Sâmbătă construirea viaductului Caracău, situat între staţiile Nădejdea şi Livezi Cluc, de pe linia Ciceu-Ghimeş-Adjud, linie ce face singura legătură între liniile de mare trafic: Bucureşti-Braşov-Oradea şi Ploeşti-Mărăşeşti-Pascani — adică între Ardeal şi Moldova şi care uneşte porturile dunărene: Brăila şi Galaţi cu centrul Ardealului, până la Oradea şi Budapesta, având astfel şi caracterul de linie de mare trafic internaţional.

La altitudinea de 675 m., în masiv păduros, peste o prăpastie adâncă de 65 m. se afla până în 1916 un pod, care a fost aruncat în aer — în timpul primului război mondial — şi refăcut în iarna 1916, — pod cu grinzi metalice (sistem militar Roth - Waagner grinzi demontabile, spre a fi uşor montat şi demontat). In retragerea lor precipitată din ultimul război şi acest pod a fost aruncat în aer de hitleriştii la 11 Sept. 1944. Căile române — spre a restabili circulaţia — au construit, în varianta, un pod de lemn, între 15 Nov. 1944 şi 12 Febr. 1945, pentru trecerea armatelor sovietice — în urmărirea inamicului — şi scurgerea în ambele sensuri a trupelor, muniţiunilor, capturilor, etc.

Deşi construit în admirabile condiţii, în timp record, cum podul

(Continuare în pag. 2-a)

Festivitatea şcolară de Duminică

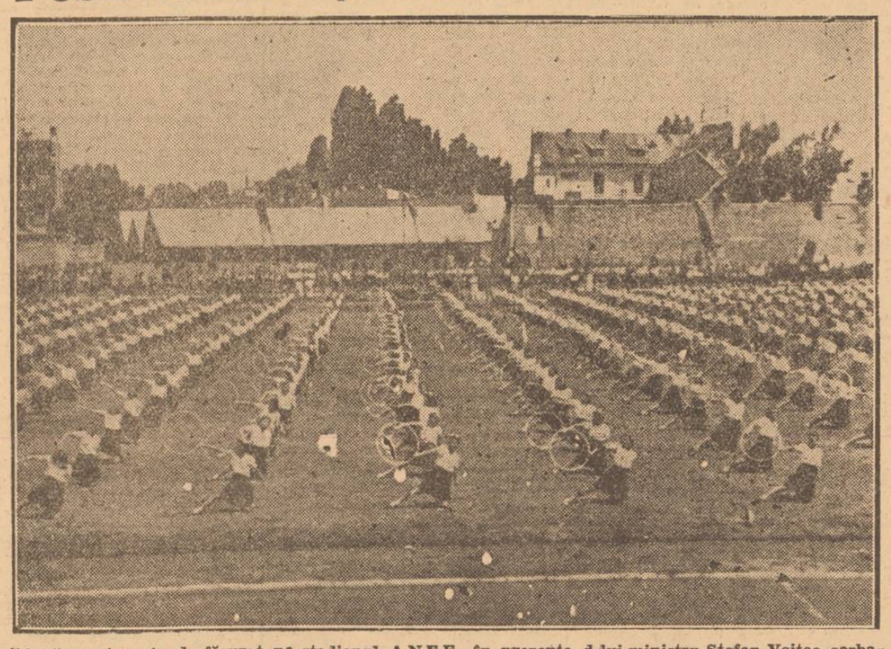

Alaltăeri dim. s'a desfăşurat pe stadionul A.N.E.F., în prezenta d-lui ministru Ştefan Voitec, serbarea sportivă de sfârşit de an a şcoalelor secundare de băeţi şi fete din Bucureşti. Clişeul nostru ilustrează un aspect al întrecerilor sportive. (Reportajul în corpul ziarului)